

35. sz. Ajánlás

a munkára való közvetett kényszerítésről

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1930. június 10-én tizennegyedik ülészakára ült össze,

Miután úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el a munkára való közvetett kényszerítésről - amely kérdés az ülészak napirendjének első pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat Ajánlás formájában adja közre,

a mai napon, 1930. június 28-án, elfogadja az alábbi Ajánlást, amely „A kényszermunkáról (közvetett kényszer) szóló 1930. évi Ajánlás” néven idézhető, és amely a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagállamaihoz eljuttatandó azzal a céllal, hogy a tagállamok az Ajánlásnak a nemzeti törvényhozásban vagy egyéb, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmánya rendelkezéseivel összhangban álló módon érvényt szerezzenek:

Miután elfogadott egy Egyezményt a kényszer- vagy kötelező munkáról, valamint

Kiegészíteni akarván a Egyezményt olyan elvi nyilatkozatokkal, amelyek a leginkább igazodnak a tagállamok politikai elképzeléseihez és azon törekvéséhez, hogy elkerüljék az olyan munkára való közvetett kényszerítést, amely túl nagy terhet jelentene azon területek lakosságára, ahol a Egyezményt alkalmazzák,

A Konferencia javasolja, hogy minden tagállam vegye fontolóra az alábbi elvek alkalmazását:

I.

A rendelkezésre álló munkaerő mennyisége, a lakosság munkaképessége, valamint az életvitelben és a munkában előforduló túl hirtelen változásoknak a lakosság szociális körülményeire gyakorolt rendkívül kedvezőtlen hatása — ezek azok a tényezők, amelyeket figyelembe kell venni a fejlődés kezdeti szakaszában a különböző térségek gazdasági fejlődésével összefüggő kérdések eldöntésénél, valamint az alábbiak eldöntésénél:

- (a) a térségekben működő ipari, bányászati és mezőgazdasági vállalkozások számának növelése és a meglévők bővítése;
- (b) az engedélyezendő mesterségesen létrehozott települések;
- (c) monopólium és nem monopólium jellegű erdészeti és egyéb koncessziók adományozása.

II.

Célszerű elkerülni a kereső foglalkozás felkutatása érdekében a lakosságra gyakorolt, mesterségesen felfokozott gazdasági nyomás közvetett eszközeinek alkalmazását, különös tekintettel a nyomásgyakorlás alábbi eszközeire:

- (a) olyan adórendszer bevezetése, amely arra kényszeríti a lakosságot, hogy magánvállalkozásoknál vállaljon pénzkereső tevékenységet;
- (a) a föld birtoklására, elfoglalására vagy használatára vonatkozó olyan korlátozó rendelkezések bevezetése, amelyek hatására önálló földműveléssel nehéz biztosítani a megélhetést;
- (b) a vándorló életmód általánosan elfogadott fogalmának erkölcsileg megengedhetetlen mérvű kiterjesztése;
- (c) olyan jogszabályok bevezetése, amelyek hatására a mások szolgálatában álló munkavállalók a többi munkavállalóhoz képest kedvezőbb helyzetbe kerülnek.

III.

Célszerű kerülni a munkaerőnek foglalkozási módok és földrajzi térségek közötti önkéntes mozgásának olyan korlátozását, amelyeknek a közvetett hatására a munkavállalók arra kényszerülnek, hogy bizonyos iparágakban vagy térségekben vállaljanak munkát, kivéve azokat az eseteket, amikor az ilyen korlátozó rendelkezések a lakosság vagy az érintett munkavállalók érdekeit szolgálják.